

nió á caball en una burra, y diu; el pobre chic á peu, y l' aguelót á caball; bo está aixó. Vaixa Carransa, feu puchar al seu netét, pasa atra *opinió* en un carro, y digué: miren vostés qu' escándalo; el chicót á caball, y el pobre vell á peu. Torná á puchar Carransa, avaixá el chiquet, y pasa un atre opinante que digué; encara que la pobra criatura puchara també en lo burro, no se trencaria l' espinás. Puchá també el netet, pasá un atre delirant, y digué: pobre burro, no te prou cárrega, y se li planten damunt l' aguelo y el chicot que ya podia anar á soles. Carransa conegué entonses que era un bestia en fer cas de tot lo mon, y refilá capa casa á caball en lo burro ell y el chiquet.

Y el que no fasa atre tant
Té treball allá aon se chira;
Que en lo mon, si be se mira,
Hiá molt tonto y *delirant*.

NAP-Y-COL.

El siguients versos, encara que alguns els haurán llechit ya per que se publicaren en lo periodic la *Risa*, els repetím ara, per dos raons; la primera, perque molts dels nostres suscritors nols haurán llechit; y la segon y prinsipal, perque Nap-y-Col publicará la contestasió de Neleta, per supost traduïda del catalá al valensia, y atra contestasió y despedida de Tófol, y atra despedida y contestasió de Neleta. Així estarán les quatre cartes en la Donsayna, y posant ara